

บันทึก

เรื่อง ปัญหาการปลูกสร้างอาคารของการรถไฟแห่งประเทศไทย ที่อยู่ในเขตเทศบาล

ตามหนังสือของกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ ๖๐๒๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาปัญหาว่า การปลูกสร้างสถานที่ทำการและบ้านพักพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทยจะต้องอยู่ในบังคับที่จะต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช ๒๔๗๕ หรือไม่นั้น

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๓) ได้ตรวจพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังต่อไปนี้

ตามมาตรา ๑๔ ของพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช ๒๔๗๕ บัญญัติว่า นอกจากที่เกี่ยวแก่การรักษาแนวอาคารตามท้องถนนให้เป็นระเบียบระดับชั้นล่างของอาคาร ลักษณะสัมพันธ์ระหว่างอาคารกับถนน ตรอก ทางเท้า ที่ว่างอื่น ๆ หรืออาคารต่างเจ้าของแล้ว พระราชบัญญัตินี้มิให้บังคับแก่การก่อสร้างดังต่อไปนี้ (๑)... ฯลฯ.....(๒) อาคารของรัฐบาลซึ่งใช้เป็นี่ทำงานในราชการหรือเพื่อสาธารณประโยชน์ (๓)..... ฯลฯ..... “ปัญหามีว่าสถานที่ทำการและบ้านพักพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทยอยู่ในความหมายของคำว่าอาคารของรัฐบาลซึ่งใช้เป็นี่ทำงานในราชการหรือเพื่อสาธารณประโยชน์” อันถึงได้รับการยกเว้นการใช้บังคับบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวข้างต้นหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกาของให้ระลึกว่า ความมุ่งหมายที่มีการตราพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๔๖๔ ออกใช้ก็เพื่อให้แยกกิจการรถไฟออกไปจากราชการให้เป็นองค์การอิสระมีฐานะเป็นพิเศษ ทั้งนี้ก็เพื่อให้เป็นไปตามความประสงค์ของธนาคารโลกในอันที่จะได้กู้เงินมาเพื่อการบูรณะกิจการรถไฟ จึงเป็นการแสดงเจตนารมณ์ว่ากิจการของการรถไฟแห่งประเทศไทยได้แยกออกไปต่างหากจากรัฐบาล ฉะนั้นกิจการหรือทรัพย์สินของการรถไฟแห่งประเทศไทยจึงหาใช่เป็นของรัฐบาลไม่

นอกจากนั้น การที่มีบทบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทยว่าทรัพย์สินของการรถไฟแห่งประเทศไทยไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี เป็นการแสดงให้เห็นว่าทรัพย์สินของการรถไฟแห่งประเทศไทยมิใช่เป็นทรัพย์สินของรัฐบาล เพราะถ้าหากว่าเป็นทรัพย์สินของรัฐบาลก็ย่อมจะได้รับความคุ้มครองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๐๗ ซึ่งบัญญัติว่า ท่านห้ามมิให้ยึดทรัพย์สินของแผ่นดินไม่ว่าทรัพย์สินนั้นจะเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือไม่ อยู่แล้ว หากจำเป็นที่จะต้องมาบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทยอีกดังกล่าวแล้วไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงเห็นว่าสถานที่ทำการและบ้านพักของพนักงานของการ
รถไฟแห่งประเทศไทยหาได้ตกอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ (๒) ของพระราชบัญญัติควบคุมการ
ก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช ๒๔๗๙ อันจะได้รับยกเว้นไม่

(ลงชื่อ) หยุต แสงอุทัย
(นายหยุต แสงอุทัย)
เลขาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กรกฎาคม ๒๕๕๗